

KOMEMORATIVNÍ HÁDANKY: VYTVÁŘENÍ NÁRODNÍCH
SVÁTKŮ V MEZIVÁLEČNÉM ČESKOSLOVENSKU
A MAĎARSKU

Andrea Talabér

Prvořadou funkcí národních svátků je legitimizace existence národního státu a posílení jeho kolektivní identity. Předložená srovnávací studie k tématu tvorby národních svátků v meziválečném Československu a Maďarsku se zabývá otázkou, do jaké míry mohly národní svátky tyto nové nezávislé státy sjednotit. Odpověď dává pomocí analýzy debat a konfliktů, které zavedení těchto svátků provázely. Předmětem rozboru jsou postoje různých, často si vzájemně konkurujících skupin, přičemž zvláštní pozornost je věnována přístupu maďarské menšiny na Slovensku k maďarským a československým národním svátkům. V Maďarsku byly „vícehlasými“ symboly výročí sv. Štěpána a revoluce z roku 1848/49, která obě měla již před rokem 1918 upomínkovou funkci. Vzhledem k tomu, že mohly být interpretovány různě, staly se úspěšnými symboly vzniklého státu. Kalendář československých národních svátků naproti tomu sestával především z nově vytvořených národních svátků, které neměly tradici a pak z kontroverzních výročí jako byl svátek Jana Husa. Namísto toho aby zastupovaly „více hlasů“, ztělesňovaly tyto kulturní symboly rigidní ideologické pozice vzájemně si konkurujících skupin a prohlubovaly propast uvnitř společnosti. Proto se jim také nepodařilo propůjčit novému státu jednotící narativ.